

<http://physicsweb.org/article/news/11/6/14>

2007/06/22

محدودیت - تله‌سکپ‌ها در خدمت - کشف - سیاره‌ها ی برون‌خورشیدی

یک گروه اخترشناس از بریتانیا، ایالات متحده، و آلمان برا ی اولین بار یک روش - جدید - تحلیل داده به کار برده اند که شاید توانایی ی تله‌سکپ‌ها در جست‌وجو ی سیاره‌ها ی برون‌خورشیدی را بهبود دهد. جالب این که در این روش به طور - هوشمندانه ای از پراش - نور استفاده می‌شود، همان‌پدیده ای که قبلاً مانع - تفکیک - بسیاری از سیاره‌ها ی برون‌خورشیدی از ستاره‌ها ی مادرشان می‌شد. این اخترشناس‌ها با استفاده از این روش ترکیب ی از تصویر و طیف - یک سیاره ی کم‌سو به فاصله ی 48 سال - نوری به دست آورده اند [1].

جست‌وجو ی سیاره‌ها ی برون‌خورشیدی دشوار است. معمولاً نمی‌شود آن‌ها را مستقیماً با تله‌سکپ دید، چون نوری که از آن‌ها گسیل می‌شود در درخشش - ستاره ی مادر محو می‌شود. اما اخترشناس‌ها دریافتنه اند در وضعیت‌ها ی خاص ی می‌شود این سیاره‌ها را دید، مثلًاً وقت ی سیاره در مدار - ش پشت - ستاره ی مادر می‌رود و دیگر سهم - نور - آن دیده نمی‌شود. این باعث می‌شود ستاره چشمک بزند.

اخترشناس‌ها یی که می‌خواهند سیاره ای نزدیک به یک ستاره را ببینند باید نگران - حد - پراش هم باشند. این از محدودیت‌ها ی شناخته‌شده ی تفکیک - فضایی ی یک تله‌سکپ - اپتیکی است. حتا در بهترین تله‌سکپ‌ها، نور وقت ی از روزنہ می‌گذرد پراشیده می‌شود و در نتیجه یک رشته حلقه ی هم‌مرکز - یک‌درمیان روشن و تاریک (حلقه‌ها ی ایری [2]) دور - تصویرها ی پرتفکیک - ستاره‌ها و جسم‌ها ی دیگر درست می‌شود. شاعع‌ها ی این حلقه‌ها به طول - موج - نوربسته‌گی دارد و هیچ جسم ی را که اندازه ی تصویر - ش کوچک‌تر از لکه ی مرکزی ی این حلقه‌ها باشد نمی‌شود دید.

حالا یک گروه - بین‌المللی به سرپرستی ی لیبرد کُلز [3] از دانشگاه آریزونا [4] در ایالات متحده و شامل نیرانجان تیت [5] از دانشگاه آکس فرد [6] یک روش - داده‌پردازی به کار برده اند که در آن از حلقه‌ها ی لیری برای بازسازی ی طیف اجسام - همدم - ستاره (از جمله سیاره‌ها ی برون‌خورشیدی) از نور - ستاره ی مادر استفاده می‌شود. تفکیک - فضایی ی این روش صد بار بهتر از تفکیک - فضایی ی روش‌ها ی موجود است. این فکر را اولین بار اخترشناس‌ها ی ایالات متحده ویلیام سپارکس [7] و هالنڈ فرد [8] در 2002 و برای تله‌سکپ‌ها ی فضایی پیش نهادند. این روش بر اساس - بررسی ی تغییرات حلقه‌ها ی لیری با افزایش طول موج است. این که با تغییر طول موج یک لکه ی روشن سر - جای خود ش بماند، نشانه ی وجود یک جسم - همدم است. با حذف بخشی از تصویر که شامل حلقه‌ها ی اطراف - این لکه است (واپیچش - طیفی) تصویری از جسم - همدم باقی می‌ماند.

گروه - کُلز و تیت این روش را با استفاده از یک ابزار - ویژه به اسم سینفونی [9] (یک طیف‌نگار - میدان‌انتگرالی) در تله‌سکپ - سیاربیزگ [10] به کار برده اند. این تله‌سکپ زمینی و متعلق به اسا [11] است. این ابزار می‌تواند یک نقشه ی دو بعدی از ستاره در 1000 طول موج بدهد. آن‌ها داده‌ها ی ای‌بی دُرادوس [12] (سیستم ای شامل - دوزوح ستاره به فاصله ی 48 سال - نوری از ما) را گرفتند و با تحلیل - محاسباتی ی آن طیف - دو بعدی یکی از کوچک‌ترین ستاره‌ها (ای‌بی دُرادوس سی) را از طیف - بزرگ‌ترین شان (ای‌بی دُرادوس ای) جدا کردند.

از ای‌بی دُرادوس سی قبلاً هم با یک روش - دقیق - بر اساس - عدسی عکس‌برداری شده بود، اما این اولین بار است که یک طیف و تصویر - پرجرئیات از آن همزمان به دست آمده. اخترشناس‌ها تصور می‌کردند ای‌بی دُرادوس سی یک کوتوله ی قهقهه‌ای باشد (ستاره ی کم‌سویی که کوچک‌تر از آن است که با هم‌جوشی ی هسته‌ای انرژی تولید کند). اما کُلز و تیت نشان داده اند این ستاره درست در حدی است که یک کوتوله ی سرخ شود (جرم ش تقریباً یک دهم - جرم - خورشید است).

کُلز و تیت بنا دارند این روش را برای کاوش - سیاره‌ها ی برون‌خورشیدی به کار ببرند، اما باید منتظر شوند تا ابزارها ی اپتیکی ی فوق‌العاده‌سازگار - نسل - بعد برای تله‌سکپ‌ها ی زمینی ی فعلی کامل شوند. این ابزارها خواهند توانست نویه ی ناشی از جو - زمین را به طور - مئثر حذف کنند تا بشود اجسام - کم‌سویی دور را دید.

تیت به فیزیکس وب [13] گفت: ”این کار بیش از فقط اثبات - کارایی ی روش بود. امیدوار این زمان ی با این روش بشود به هدف - بزرگ (آشکارسازی ی طیف - سیاره‌ها ی برون‌خورشیدی ی زمین‌گونه) دست یافت.“

- [1] Astrophysical Journal (in press)
- [2] Airy
- [3] Laird Close
- [4] University of Arizona
- [5] Niranjan Thatte
- [6] University of Oxford
- [7] William Sparks
- [8] Holland Ford
- [9] SINFONI
- [10] Very Large Telescope
- [11] ESO
- [12] AB Doradus
- [13] PhysicsWeb